

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

LÉTO SENIOR

Na internetu najdeme všechno. Tedy přesněji téměř všechno. Například definici babího léta: Co to je, a že se liší od léta indiánského; kdy zhruba začíná a kdy končí, jaké klima je pro něj typické; i to, že v roce 1959 trvalo sedm týdnů...

Určitá nejistota trvá ohledně názvu. Proč babí? Nám nezalcům je to myslím jasné. Prostě léto zestárló, opouští ho síly a blíží se ke svému závěru. Takhle napsané to zní ale hrozně až morbidně. Lze to vzít i z druhého konce. Léto je ve své vrcholné fázi, je to čas, kdy přináší plody. To co na jaře rašilo, v létě zráló, nyní dostává finální podobu.

Sluníčko nemá už takovou sílu, není třeba před ním utíkat, spíše ho začne-

me vyhledávat. Čas jakoby se zpomalil a je možné vnímat jakousi zvláštní atmosféru a klid, tedy alespoň v přírodě. V životě mnoha z nás naopak nastává v tomto období frmol. A tak se může stát, že si tohoto krásného času ani nevšimneme. Myslím, že je to škoda. Ono je obecně veliká škoda, když si nevšimáme toho, co je „babí“, tiché, spíše v ústraní, a přitom plody přinášející... ať je to věc nebo přímo člověk. Možná bychom ten shon a věčné nestíhání trochu jinak vnímali a třeba i lépe zvládali, s větším nadhledem a vnitřní radostí.

Přeji požehnané babí léto!

+ **P. Jiří Korda**

Původní interiér a nový podle návrhu Ing. arch. Václava Dvořáka

*„Zaradoval jsem se, když mi řekli:
Do domu Hospodinova půjdeme!“
Žalm 122*

Vážení farníci.

Oznamuji Vám, že po dlouhé těžké nemoci, zaopatřen svátostmi, zemřel jeden z hlavních tvůrců interiéru našeho chrámu

Ing. arch. Václav Dvořák
4. 8. 1931–21. 4. 2012

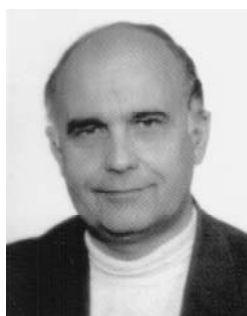
Prosím vzpomeňte na něj v modlitbách. Datum mše svaté v našem kostele bude oznámeno. *P. Jiří Korda*

Novým oltářním stolem a osmým zastavením křížové cesty začala přestavba interiéru našeho kostela

KNĚŽÍ Z NAŠEHO KOSTELA

Mons. doc. Ing. Mgr. ALEŠ OPATRNÝ, Th.D.

Narodil se 3. března 1944 a byl pokřtěn ve farnosti svaté Ludmily na Královských Vinohradech v Praze. Jako dítě žil v Čadci na Slovensku, kde absolvoval prvních šest ročníků základní školy a v roce 1951 přijal poprvé svaté přijímání. Základní školu dokončil v Praze, kam se rodina vrátila. Poté nastoupil z kádrových důvodů do učení. Vyučil se soustružníkem a absolvoval Střední školu pro pracující a po té pokračoval ve studiu na Českém vysokém učení technickém v Praze, kde byl na podzim 1968 promován strojním inženýrem. Před tím roku 1966 přijal svátost biřmování.

Po absolvování povinné vojenské služby byl roku 1970 přijat ke studiu bohosloví na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích a do litoměřického kněžského semináře. Studium ukončil roku 1974, kdy byl vysvěcen na kněze. V duchovní správě působil v letech 1974–1978 jako kaplan v Plzni a v letech 1979–1990 jako administrátor v Toužimi.

V únoru 1990 byl jmenován referentem pro pastorační práci na Arcibiskupství pražském v Praze, od roku 1991 ustanoven ředitelem nově založeného Pastoračního střediska při Arcibiskupství pražském. Tuto funkci vykonával až do léta 2004. Od roku 1995 do konce roku 2011 byl biskupským vikářem pro pastorační práci a v letech 1991–2004 rektorem kostela sv. Vojtěcha v Praze-Dejvicích. Roku 2002 se P. Aleš Opatrný stal kaplanem Jeho Svatosti, roku 2011 čestným prelátem. Sídelním kanovníkem vyšehradským byl jmenován v roce 2009 a stal se tak členem Královské kolegiální kapituly svatých Petra a Pavla na Vyšehradě.

V roce 1991 se stal spoluzakladatelem Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů v Praze. Členem jejího výboru je doposud. V zimním semestru 1994–1995 byl na studijním pobytu v Centru Ezio Aletti v Římě, studoval externě na Papežské gregoriánské univerzitě (PGU) a na Papežském východním ústavu (PIO). Postgraduální studium absolvoval na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a v roce 2002 získal doktorát teologie. Od roku působí 2002 na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze na katedře pastorálních oborů a právních věd, nejprve jako odborný asistent, později docent, v současnosti je vedoucím této katedry.

Po uvolnění z funkce biskupského vikáře pro pastorační jste byl ustanoven od 1. července výpomocným duchovním u nás na Lhotce. Můžete tento pojem objasnit?

Výpomocný duchovní – to je taková příjemná role. Nemá povinnosti faráře anebo kaplana, pomůže, když může, nebo když chce. Vzhledem ke svému angažmá na teologické fakultě, ve vyšehradské kapitule, do které patřím, a k dost členité mimofakultní přednáškové činnosti a v neposlední řadě důchodovému věku (68) se nemohu k většímu angažmá zavázat. Ale rád bych lhoteckému faráři i farnímu společenství aspoň trochu pomohl.

Jste jedním z mnoha duchovních, jejichž cesta ke kněžství nebyla v důsledku totalitních poměrů tak docela přímočará. Jakou výhodou jsou podle vašeho názoru pro církve kněží, kteří původně měli nějaké „civilní“ povolání?

Totalitní poměry mi vlastně cestu ke kněžství neztížily. Chtěl jsem studovat techniku a studoval jsem ji. Ale v průběhu studia jsem přišel na to, že kromě toho dobrého (technika) by pro mne bylo ještě něco lepšího (kněžství), do čeho bych mohl investovat svůj život. A měl jsem to velké štěstí, že jsem se s již hotovou vysokou školou do semináře v roce 1970 dostal, protože

v období 1971–1989 to už nebylo vůbec možné. Ale největší „školou života“ pro mne bylo po osmiletce „spadnutí“ do učebního oboru soustružník kovů, z tzv. kádrových čili politických důvodů, a kromě tříletého učení ještě dva roky soustružnického řemesla, tedy pět let ve fabrice. Řemeslo mne učilo poctivé a přesné práci, fabrika mi dala poznat lidi, s nimiž bych se jinde z blízka neseťkal.

Vy jste však i sportoval...

Sport – konkrétně veslování – mne naučilo odolnosti, spolupráci a spoluodpovědnosti (jezdil jsem čtyřku a osmu) a odříkání, které má smysl.

Co vám dalo působení v Toužimi, tedy v pohraničí?

Toužim je sice od hranic daleko, ale byly to Sudety, kde odsun obyvatelstva po válce byl prakticky stoprocentní. Po čtyřech letech kaplanování v živé Plzni to byl „skok do studené vody“, který byl otužováním, výchovou k trpělivosti a skromnosti i dobrým zdrojem zkušeností jak s „pouští“, tak s nejrůznějšími problémy lidí, kteří za mnou jezdili a pro které jsem tam měl čas.

Při Arcibiskupství pražském jste vybudoval Pastorační středisko. Jaké je jeho poslání?

Stručně řečeno: poznávat – pastorační problémy a situaci v arcidiecézi

i v Evropě – a sloužit – být do jisté míry servisním pracovištěm. A také vyřizovat řadu věcí, které se nikomu jinému „nevešly na stůl“.

A čím vás obohatilo studium v Římě?

Získal jsem zkušenost světové církve (opět k nezaplacení) a aspoň nějaký kontakt s teologií a filozofií křesťanského východu – velmi obohacující. Navíc řadu krásných lidských vztahů v mezinárodní komunitě Centra Aletti v Římě.

Jako docent Katolické teologické fakulty jste vedoucím katedry pastoračních oborů a právních věd. Co všechno se na vaší katedře přednáší?

Církevní právo, konfesní právo, liturgika, pastorální teologie, homiletika (tj. nauka o kázání), hodegetika (tj. nauka o duchovním vedení), katechetika, základy psychologie, psychopatologie, pedagogika, církevní hudba a ještě nějaké odvozené předměty.

Jste jedním ze zakladatelů Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů. Svého času se o ní v médiích dost často mluvilo. Jak a proč k jejímu založení došlo?

Na počátku devadesátých let přicházely do naší země nejrůznější du-

chovní a „paraduchovní“ skupiny a snažily se nějak etablovat. Bylo třeba se v té houštině vyznat, k čemuž bylo také potřeba se poučit od zkušenějších zahraničních pracovišť. Později se toto poznávání, a mnohdy i varování před problematickými postupy, rozšířilo na poznávání náboženské scény v co nejširším rozsahu a její popis. Nejlépe to charakterizuje vývoj časopisu Dingir (religionistický časopis o současné náboženské scéně pozn. red.), jakož i odborné semináře a publikační činnost docenta Zdeňka Vojtíška.

Co podle vás jako odborníka na pastoraaci potřebuje církev v 21. století?

To, co ve všech staletích předcházejících: víru, naději a lásku. Ovšem co „nejživotněji“ v každém křesťanovi, ne jen proklamované.

Jak a kde nejraději trávíte dovolenou?

Snažím se napsat a dodělat to, co během „fakultního provozu“ nestačím (ovšem nikdy se mi to nepovede), sám pro sebe si užiji exercicie při tom, když je jiným dávám, a pokud možná, dva týdny strávím ve Vysokých Tatrách.

Ptal se Jiří Sůva

K R Á T C E

• Od červnové uzávěrky v našem kostele byli pokřtěni: Daniel Emil Cina; Adéla Marie Kačalová; Lukáš Veselka; Alžběta Mája Zuzana Beránková; Lucie Renée Habadová; Daniela Pavlíková; Vendelín Šárek; Nella Dušková; Lucie Urbančíková.

• Podobně jako před časem P. Radim Cigánek, bude v našem kostele na roční jáhenské praxi kandidát kněžství Jan Primus. Na jáhna bude v katedrále vysvěcen 8. září (hodina bude upřesněna). Prosím, doprovázejte ho svými modlitbami!
P. Jiří Korda

HOLA, HOLA, NÁBOŽKO VOLÁ!

Výuka náboženství bude letos opět probíhat každou středu od 16.30, kromě prázdnin a dnů předcházejících prázdninám. První hodina bude 26. září. Prosím pokud možno o dochvilnost při příchodu na hodiny a také o včasné vyzvedávání dětí. Nemůžeme chtít po katechetkách, aby čekaly s dětmi někdy i desítky minut na rodiče.

Přihlášky jsou k dispozici mezi tisovinami v kostele, prosím o jejich odevzdání v sakristii do neděle 23. září. Vyučuje se pro předškoláky a žáky prvního stupně. Rozdělení do jednotlivých tříd proběhne definitivně až ve chvíli, kdy bude jasné, kolik dětí se přihlásilo.

Na základě zkušeností z minulého školního roku a vašich reakcí lze přihlásit do předškoláků pouze děti, které zvládnou být na výuce samy. Účast rodičů nebude na hodině již možná. Příprava na první svaté přijímání bude mít letos celoročně vlastní třídu, bude proto

třeba se též přihlásit už během září. Přihlášky jsou stejné jako na ostatní výuku náboženství. Oproti minulé přípravě budeme klást ještě větší důraz na spolupráci se samotnými rodiči, protože co není v rodině, jakákoliv výuka náboženství nebo katecheze nedožene.

Děti, které nastupují do druhého stupně, a středoškoláci jsou zváni do tří společenství mládeže. Jejich smyslem je další prohlubování vztahu k Bohu a vedení ke schopnosti svou víru žít i v osobním životě. Podrobnosti se dozvíte v ohláškách, na webu farnosti, v příručníku a na nástěnkách.

Děkuji vám za důvěru, se kterou nám svěřujete své děti, a též děkuji těm z vás, kteří jste odevzdali na konci školního roku hodnocení výuky. V neposlední řadě patří velký dík katechetkám, které se dobrovolně a nezištně zapojují do tohoto podniku.

P. Jiří Korda

Z FARNÍHO ARCHIVU

Ti, kdo během Noci kostelů navštívili sál sv. Václava, mohli nahlédnout do archivu naší farnosti. S velkou pečlivostí ho od roku 2007 spravuje a neustále doplňuje paní Eva Kocmanová (rozhovor s ní vyšel ve Věstníku č. 5/2007). Protože se blíží 75. výročí posvěcení našeho kostela, budeme archivem společně listovat a některé události si opět připomeneme.

Zdrojem informací o počátcích našeho kostela je malá brožurka Lhotka svým dobrodincům, která vyšla nákladem koleje salvatoriánů v Praze-Lhotce v roce 1940. „První myšlenka postavit na Lhotce kostel se vynořila v roce 1932 a již tenkrát byl pro něj vyhlédnut pozemek, na kterém dnes kostel stojí,“ píše v úvodu Ivan Tůma, jednatel Spol-

ku pro udržování římskokatolických bohoslužeb a výstavbu kaple pro Prahu-Lhotku. Nejbližší kostel byl tehdy vzdálený tři čtvrtě hodiny cesty.

První bohoslužby

Díky svolení k zavedení pravidelných nedělních bohoslužeb na Lhotce, byly o první neděli adventní 10. prosin-

ce 1933 zahájeny mše svaté ve školním pavilonu. Za necelé dva měsíce však bylo povoleno k používání školního pavilonu k bohoslužbám odvoláno. Lhotečtí farníci se však mezitím trochu poznali, a tak se podařilo najít náhradní místnost k bohoslužbám. Prozatímní kapli poskytla ve svém domě prostor rodina architekta Františka Bernáta. Výše zmíněný Spolek byl ustaven v březnu 1934. O věnování pozemku na stavbu kostela bylo zažádáno 9. července 1934 a v prosinci bylo rozhodnuto o jeho prodeji. Valná hromada členů Spolku koupí pozemku schválila 3. února 1935.

V dubnu 1935 navštívil prozatímní kapli na Lhotce kardinál Karel Kašpar. Osobně si také prohlédl zakoupený pozemek a povzbudil místní katolíky k další usilovné práci. Po své návštěvě dal svolení, aby byl lhotecký kostel zasvěcen Panně Marii – Královně míru a 4. listopadu 1935 potvrdil, že na hlavním oltáři budoucího kostela bude obnovena památná socha Matky Boží ze strženého Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí.

Mírová manifestace

Dne 26. dubna 1936 bylo ak. sochaři mistru Břetislavu Bendovi z Prahy zadáno zhotovení přesné kopie zničené sochy Matky Boží. A zde se dostáváme k momentu, který nám připomínají archivní fotografie. Kopie sochy P. Marie (v 1/3 skutečné velikosti) vytvořená mistrem Bendou byla 6. září 1936 na pozemku budoucího kostela slavnostně posvěcena. V článku, který vyšel v Lidových listech v pondělí 7. září, se dočteme, že šlo o „velikou náboženskou mírovou manifestaci pražských katolíků“. Na Lhotku směřovala

procesí z Kačerova, z Podolí, z Modřan, z Kunratic a dalších míst za zpěvu mariánských písní. Na tři tisíce mariánských ctitelů naslouchalo slovům kanovníka Bohumila Staška, která jsou i po letech stále aktuální: „Člověk vypudil mír z rodiny, z výchovy mládeže, vypudil zákon Boží ze života hospodářského... Jaká pomoc? Neznáme jiné a voláme z tohoto mírového shromáždění: Marná práce, marné snažení, dokud nevrátíte lid a národ zase k Bohu!...“ Po vysvěcení byla socha P. Marie opět uložena v prozatímní kapli. Vyhotovení definitivních plánů kostela bylo zadáno 18. září 1936 architektu Rudolfu V. Svobodovi z Prahy.

Svěcení sochy Královně Míru 6. 9. 1936

Při listování archívem si můžeme přečíst nejen objednávku zpracování sochy, ale i dopis s požehnáním Karla kardinála Kašpara či kopie článků v tehdejší tisku. Najdeme zde i sedmáct různých návrhů budoucího kostela P. Marie Královně míru...

Eva Kocmanová a Jana Šilhavá

FARNÍ PŘÍRUČNÍK

SOBOTA 1. 9.		1. sobota v měsíci
16.15		Mariánské večeradlo
17.00		Mše svatá
17.40		Zásvětná modlitba MKH a Výstav Nejsvětější svátosti
NEDĚLE 2. 9.		22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá
PONDĚLÍ 3. 9.		Sv. Řehoř Veliký
8.30		Mše svatá na zahájení školního roku
20.00		Pastorační rada farnosti
ÚTERÝ 4. 9.		
16.55		Příprava na biřmování
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 5. 9.		
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
17.30		Příprava dospělých na křest
ČTVRTEK 6. 9.		
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
PÁTEK 7. 9.		1. pátek v měsíci
9.00		Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
15.45		Příprava na biřmování – dospělí (ne mládež)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 8. 9. Svátek Narození Panny Marie	
	Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha – jáhenské svěcení Jana Primuse
17.00	Mše svatá
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDELE 9. 9. 23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

ÚTERÝ 11. 9.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
16.55	Příprava na biřmování
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.00	Společenství starších náctiletých (cca 16–22 let)
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 12. 9. Svátek Jména Panny Marie	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
17.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.15	Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let) <i>v době uzávěrky nejistý údaj</i>

ČTVRTEK 13. 9. Sv. Jan Zlatoustý	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela

PÁTEK 14. 9. Svátek Povýšení sv. Kříže	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
15.45	Příprava na biřmování – dospělí (ne mládež)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 15. 9. Panny Marie Bolestné	
17.00	Mše svatá

NEDELE 16. 9.		24. NEDELE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá upravená pro děti
18.30		Mše svatá
ÚTERÝ 18. 9.		
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
16.55		Příprava na biřmování
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.00		Společenství starších náctiletých (cca 16–22 let)
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 19. 9.		
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
17.30		Příprava dospělých na křest
18.45–20.15		Setkání mladších náctiletých (cca 11–13 let) <i>v době uzávěrky nejistý údaj</i>
ČTVRTEK 20. 9.		Sv. Ondřej, Pavel a druhové, korejští mučedníci
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
9.30		Mše svatá v pečovatelském domě v Zárubově ul.
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
PÁTEK 21. 9.		Svátek sv. Matouše
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
15.45		Příprava na biřmování – dospělí (ne mládež)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 22. 9.		
17.00		Mše svatá
NEDELE 23. 9.		25. NEDELE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá

PONDĚLÍ 24. 9.	
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 25. 9.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.00	Modlitba chval
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 26. 9. Sv. Kosma a Damián	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30	Zahájení výuk náboženství + příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.15	Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let) <i>v době uzávěrky nejistý údaj</i>
ČTVRTEK 27. 9. Sv. Vincenc z Pauly	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
PÁTEK 28. 9. SLAVNOST SV. VÁCLAVA Novéna před udílením svátosti biřmování	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
Kokořínsko	Víkend pro biřmovance
SOBOTA 29. 9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů Novéna před udílením svátosti biřmování	
17.00	Mše svatá
Kokořínsko	Víkend pro biřmovance
NEDĚLE 30. 9. 26. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Novéna před udílením svátosti biřmování	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
Kokořínsko	Víkend pro biřmovance

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené, nebojte se přijít mezi nás.
Změna programu vyhrazena.*

DARWINISMUS NEBO INTELIGENTNÍ PLÁN?

Farní akademie s názvem **Evoluce pohledem současné vědy**, proběhla 17. června. Přednášejícím byl dlouholetý farník a člen chrámového sboru Ing. Vladislav Běhal, DrSc., který před svým odchodem do důchodu působil v Mikrobiologickém ústavu Akademie věd ČR, kde se dlouhodobě věnoval oblasti antibiotik a metabolismu mikroorganismů.

Pečlivě připravená prezentace problematiky zahrnovala velkou část historie Země – od vzniku organických sloučenin, diverzity mikro- a makroorganismů s diskusí jejich evoluce, až po historicky nový fenomén, za který lze považovat vznik člověka.

Při hledání odpovědi na otázku, zda platí darwinismus, nebo inteligentní plán, autor vycházel ze svých znalostí organické chemie, biochemie a biologie, zvláště genetiky. V krátkém souhrnu lze poukázat jen na některé aspekty referátu.

Podmínky pro vznik života na Zemi a pro jeho udržení jsou velmi delikátní a v dosud známém vesmíru ojedinělé. Představa, že se před vznikem života náhodně vytvořil stočlenný řetězec RNA, kódující nějakou smysluplnou informaci a mající vhodnou katalytickou aktivitu, ve velmi zředěném roztoku bází a ribózy a prakticky nulové koncentraci fosfátu, je iluzorní.

Darwinovu teorii o vzniku druhů náhodnými mutacemi genetického materiálu živých organismů přijímá velká část přírodovědců a darwinisté ji prohlašují za prokázanou. Přes veškerou jejich snahu nebyl však dosud zjištěn vznik žádného nového druhu, a to ani u mikroorganismů, které mají generační dobu několik desítek minut a mohou si genetický materiál navzájem předávat. Jestli se působením vnějších podmínek uvedou v činnost různé geny

a vyvolávají v organismu různé odezvy, nejde o žádnou darwinovskou selekci. Žádný nový druh nevzniká.

Předpoklad působení přirozeného výběru má logickou chybu. Pro vznik nového druhu s novými vlastnostmi je třeba nových enzymů a jiných funkčních bílkovin. Problém evoluce nespočívá v přírodním výběru, ale v tom, jak by vznikla nová bílkovina, která by organismu přinesla výhodu pro přežití. Přírodovědci důkladně studují, jakým způsobem mohli zmutovaní živočišové převládnout v populaci, ale o to, jak mohli vzniknout, se příliš nezajímají. Při přepisu genetické informace z DNA do mRNA jsou báze nekódující užívané geny vystřiženy. Buňka neví, že nově vzniklý řetězec ve vystřižované části genomu je pro ni užitečný, a pravděpodobně jej vystřihne. Pokud není gen kompletní, nemůže podle něj vzniknout funkční bílkovina a projevit se její výhodnost pro organismus.

Vznik enzymu o délce 333 aminokyselin (velmi malý enzym) znamená smysluplně zmutovat 1 000 bází. Pravděpodobnost, že 1 000 náhodně seřazených bází zmutuje do požadovaného pořadí, je 1: 41 000. Pravděpodobnost, že se náhodnými mutacemi seřadí báze tak, aby kódovaly jednoduchý enzymatický systém o 30 enzymech, jako je například bičík obsahující každý 333 aminokyselin, je 1:1 018 000. Pravděpodobnost náhodného vzniku systému

jen o třech enzýmech je tedy prakticky nulová.

Autor dokládá i celou řadu podvodů darwinistů (snad i neúmyslných), aby zachránili svou teorii. Mezi ně patří např. výběr zvířecích embryí kreseb Ernsta Haeckela (aby se vzájemně po-

dobala), vykonstruovaný vývoj prakoně (jednotlivé „vývojové“ druhy se však lišily počtem žeber), různé „vývojové typy“ člověka, přičemž došlo ke kombinaci několika skeletů pocházejících z různých druhů lidoopů na jednom nalezišti.

Evžen Šárka

NEUVĚŘITELNÉ HISTORKY

ZE ŽIVOTA ŘEDITELE FARNÍ CHARITY

Září – Do kanceláře vpadá jedna z našich sester: „Tomu nebudeš věřit!“ hlásí hned ve dveřích. „Byla jsem u paní K., a když jsem odcházela z návštěvy, tak jsem si zapomněla vzít klíče. Zůstala jsem uvězněná mezi dveřmi a vrátky do zahrady. Bušila jsem na paní, ale ta neotevírala.“

„Co jsi dělala?“ ptám se. „Prostě jsem přelezla plot. Vsadila bych se, že mě paní K. celou dobu škodolibě pozorovala z okna.“

Listopad – „Dobrý den, chtěla bych se poradit. Můj manžel má z prvního manželství dva syny. Matka je často nechává samotné doma, pracuje jako pokojská. Kluci tam dělají mejdany. Sousedí si stěžují na hluk a kluci mají mizerný prospěch.“ „Chcete zažádat o svěření dětí do péče manžela a o kluky se lépe starat?“ zajímám se. „Bože chraň! Ty dva darebáky mít doma. Jenom chci vědět, kde si na bývalku mohu stěžovat.“

Advent – Odemykám dveře kanceláře a něco mi padá na hlavu. Shýbám se k zemi a nevěřím vlastním očím. Z horního rámu spadla dvoutisícová bankovka.

Leden – Vybírám se třemi pubertáky u metra. Hrajeme na kytaru, zpíváme, díky teplotě vzduchu a věku chlapců je

hudební produkce vsutku originální. Mladší syn běhá kolem a oslovuje dárce. Přichází k nám starší pán: „Kolik vám mám dát, abyste přestali zpívat?“ „Na to byste neměl.“ odpověděl jeden z pubertáků a hrábl do rozladěných strun.

Březen – „Ahoj Evo, klokan se zaběhl.“ „Cože?“ nechápu. „Prostě nám někdo ukradl auto.“ (Míněn náš Renault Kangoo) „Nezaparkoval jsi jinde?“ ujišťuji se. „Ne, ještě je tu po něm volné místo.“ Vše jsme nahlásili na policii, pojišťovnu i leasingovou společnost.

Následující neděli mi zvoní v kostele telefon: „Ahoj, já jsem to auto našel.“ „Je v pořádku, kde bylo?“ divím se. „Je, neboj, stálo o ulici níž, než jsem si myslel.“ Opět jsme oběhli kolečko policie, pojišťovna, leasingová společnost.

V pondělí mám telefonát: „Dobrý den, policie, našli jsme vaše auto a za-

jistili dva pachatele. Oni ale tvrdí, že jsou vaši zaměstnanci.“

Velký pátek – Zvoní mi na dovolené telefon: „Chtěla bych nahlásit pracovní úraz.“ „Co se vám stalo?“ děším se předem. „Pokousala mě kočka...“

Květen – „Pan P. mi neotevívá, křičí na mě zevnitř, že upadl.“ telefonuje pečovatelka. Voláme příbuzné, ti přijíždějí a volají záchranku. Pan P. posílá záchranku pryč. Situace se několikrát

opakovala. Nakonec jsme našli pana P. mrtvého.

Začátek července – Dovolené jsou v plném proudu. Do dveří se vbelhala sestřička se sádrou na noze. Beru batoh a odcházím do terénu...

Přeji vám požehnané září. **Eva Černá**

Kontakt: 272 941 972; 737 322 569;
e-mail: charita.chodov@email.cz

SOCIÁLNÍ OKÉNKO

V našem přehledu dávek sociální pomoci nesmíme zapomenout na dávky hmotné nouze: jedná se o příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení a mimořádnou okamžitou pomoc.

Hmotná nouze je obecně stav, kdy jednotlivec nebo rodina či více osob ve společné domácnosti nemají dostatečně vysoké příjmy k uspokojení základních životních potřeb. V případě hmotné nouze musí být splněna podmínka, že dotyčná osoba nemůže z objektivních příčin svoje příjmy zvýšit a zajistit tak pokrytí životních potřeb vlastními silami, např. dlouhodobě nezaměstnaný, který vyčerpá svůj nárok na podporu v nezaměstnanosti. Pokud ale takový nezaměstnaný odmítne nabídku na zaměstnání od Úřadu práce, nebo odmítne vykonávat veřejné práce, nebude splňovat podmínku, že se sám nesažít zajistit si zvýšení svých příjmů. Komu vzniká nárok na dávky hmotné nouze, stanoví zákon o životním a existenčním minimu.

Pro získání dávky hmotné nouze se kromě příjmu žadatele posuzují i příjmy všech osob ve společné domácnosti. Nárok na pomoc ve hmotné nouzi vzniká pouze v případě, že příjmy všech nejsou vyšší než částky stanovené

v zákoně o životním a existenčním minimu. Jako příjem se nezapočítává pouze dávka hmotné nouze, ostatní sociální dávky jako např. přídatky na děti, bydlení, nemocenská apod. se do příjmů počítají.

Žádosti o dávky hmotné nouze se opět podávají na kontaktních pracovištích krajských poboček Úřadu práce ČR podle místa trvalého pobytu občana. Jedná se o tyto tři dávky: 1. Příspěvek na živobytí. 2. Doplatek na bydlení, oba se vyplácejí opakovaně a pravidelně. 3. Mimořádná okamžitá pomoc je většinou dávkou jednorázovou, někdy se může nepravdělně opakovat. Využívají ji občané nepřízpůsobiví např. na hygienické pomůcky při hospitalizaci v nemocnici nebo pro vyřízení dokladů.

Petra Kornienková

V případě dotazů mě můžete kontaktovat na adrese:

petra.kornienkova@seznam.cz

POKLEKÁME PŘED ŽIVÝM JEŽÍŠEM

V květnu jsem upadla a rozštípla si holenní kost. Znamená to na šest týdnů mít nohu v sádře. Nejdřív se na sebe zlobím, pak konečně přijímám tuto nepříjemnost s vděčností. Vždyť Bůh mi dopřál tolik volného času ke ztišení, všechna činnost se zastavila a dny byly nádherně dlouhé! A k tomu mi poslal mnoho lidí na pomoc. Z naší farnosti patří můj dík obětavé Marušce Eliášové a Jitce Bartošové.

Po třech týdnech jsem konečně zase v kostele! Chůze o berli mi moc nesvědčí a hlavně nemohu vůbec pokleknout! A proto náhle s potěšením vidím, jak mnoho mladých i starších bratří a sester se zdravými koleny zbožně pokleká – i místo mě – před svatostánkem při příchodu i odchodu

z kostela.

Ti, kteří – třeba uctivě – jen skloní hlavu, si nedovedou představit touhu poklekat a klečat před živým Pánem Ježíšem v nejmenším příbytku často prevelikého chrámu, kde milující Spasitel skromně čeká, až si Ho věřící přece jen všimnou.

Velmi děkuji P. Jiřímu, že umožňuje adorace před Nejsvětější Svátostí, dokonce dvakrát v týdnu. Celému našemu farnímu společenství vyprošuji u Pána, abychom prožili blížící se Rok víry v prohloubení lásky a pokorné úcty ke Svátostnému Ježíši nejen v našich srdcích, ale i vnějšími úkony. My dospělí pak budme příkladem svým dětem!

Jarmila M. Klingerová

ROK VÍRY vyhlásil Benedikt XVI. na období od 11. října 2012 do 24. listopadu 2013. Má připomenout padesát let od svolání Druhého vatikánského koncilu a dvacet let od vydání Katechismu katolické církve. Naposledy byl Rok víry vyhlášen v roce 1968 v souvislosti s výročím mučednické smrti apoštola Petra.

MALÁ VZPOMÍNKA

Ráda vzpomínám na patera Vladimíra Rudolfa, na jeho myšlenky a promluvy. Působil na Lhotce v letech 1967–1999 a od jeho odchodu 8. července uplynulo už dvanáct let.

Narodil se 19. září 1924 v Praskolesích a v roce 1950 přijal svátost kněžství. Měl ho světit kardinál Josef Beran, ale toho komunisté zatkli při provokaci na svátek Božího těla v katedrále sv. Víta. Otec Rudolf občas vzpomínal na to, že byl v katedrále mezi bohoslovci, kteří se při provokaci semkli kolem kardinála Berana...

Na svátek sv. Vojtěcha Vladimíra Rudolfa vysvětil biskup Antonín El-

schkner. V archivu máme uschovaný prmiční obrázek otce Rudolfa. Text na něm je stále aktuální: „Oheň na zem hodit jsem přišel, a co chci jiného, než aby se vznítily?“ Lk 12,49. Požehnal mi novokněz VLADIMÍR RUDOLF v Milostivém létě 1950“

Až dnes mi dochází, že přes všechno utrpení té doby byl rok 1950 také požehnaný.

Eva Kocmanová

Další archivní foto ze svěcení sochy P. Marie Královny 6. září 1936

PĚKNÁ KNÍŽKA

Kamínkem v mozaice příprav na oslavu 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje je knížka Petra Piťhy *Slyšte slovo a zpívejte píseň*. Autor záměrně zvolil formu románu pro mládež. Přeje si, abychom z knihy předčítali svým dětem nebo vnukům a také sami se četbou potěšili. Zasněženě provází životem i dílem obou slovanských věrozvěstů a zároveň mapuje dlouhou tradici bájného Veligradu, dnešního Velehradu.

Ačkoliv jsem se o Konstantinovi-Cyrilovi a Metodějovi ve škole mnohokrát učila, jako živé lidi a velké postavy našich dějin jsem je uviděla až díky vyprávění pana profesora Piťhy. Podařilo se mu shromáždit dostupná historická fakta ze života obou bratří a jak

už to vypravěči dělávají, dovolil si také trochu snít a představovat si, jak to asi vypadalo a jak se všechno seběhlo. Krásná je třeba pasáž, kde mladý Konstantin vysvětluje na synodě patriarchovi Janovi, že na vině není obraz, ale člověk, který se místo Bohu klaní obrazu. Knižku vydalo nakladatelství Poustevník ve spolupráci s Maticí velehradskou, a její součástí je i výkladový slovníček méně známých pojmů.

Jana Šilhavá

JAK BYLO NA CHALOUPCE? Na foto a ohlasy dětí z letní Chaloupky, která se konala 29. 7.–11. 8. na faře v Horní Cerekvi u Pelhřimova, se můžeme zatím jen těšit, budou v příštím říjnovém Věstníku. (red.)

PLÁNUJEME

BIŘMOVÁNÍ

Poslední prodloužený zářijový víkend, tedy **od pátku 28. do neděle 30. září**, čeká biřmovance společná intenzivní příprava na Kokořínsku. Následující sobotu 6. října se setkají na Hradčanech s otcem biskupem Karlem Herbstem, který jim na druhý den 7. října v našem kostele při mši svaté v 10 h udělí svátost biřmování.

Od svátku sv. Václava, hlavního patrona českého národa, se také budeme společně modlit nověnu před udílením svátosti biřmování.

TRIDUUM hnutí Modlitby matek se uskuteční také ve dnech **28.–30. září**, tentokrát celé ve farnosti na Zlíchově. Informace budou včas vyvěšeny v kostele.

POSVÍCENÍ 2012

75. výročí posvěcení kostela P. Marie Královny Míru oslavíme **11. listopadu** při mši sv. v 10. h. Celebrování přislíbil Pražský arcibiskup Dominik Duka, ale po jmenování kardinálem svou účast pro povinnosti odřekl. Také kardinál Miloslav Vlk nejprve přijal naše pozvání a po té se omluvil. Zatím je účast hosta na našem jubilejním posvícené otevřená.

FARNÍ AKADEMIE

Další cyklus začne **20. října** přednáškou Mgr. Miroslava Zvelebila: Hilda-garda z Bingenu – nová světice a Učitelka Církve. Přednáška seznámí s životem a dílem benediktinské abatyše z 12. století, kterou papež Benedikt XVI. prohlásí v těchto dnech učitelkou církve.

Vděčnost proměňuje život člověka

Čím to je, že někteří lidé musí neustále dávat najevo především nespokojenost, neustále protestovat a reptat? Když ale člověk nic nepovažuje za samozřejmé a naučí se děkovat i za malé věci, najde si tak důvod ke spokojenosti.

Karel Herbst

Cítíš-li se slabý, malátný a nešťastný, začni děkovat a hned se ti povede líp.

Albert Schweitzer

Hledím-li na svůj život s vděčností, temnoty se rozjasní a hořkost dostane jinou chuť. Vděčnost mě chrání před malomyslností a zahořklostí.

Anselm Grün

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74 326 329/0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, Olga Hroudová, Jana a Jan Šilhavých. Příspěvky posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Číslo vychází 24. 8. 2012. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.
Uzávěrka příštího čísla je **15. září 2012**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.